

Nr 287.

Av herrar **Johanson** i Huskvarna och **Gustafson** i Kasenberg, om nedsättning av räntesatserna för vissa bostadslån.

Den hjälp staten i form av räntesänkning, vilken senaste riksdag beviljade landets egnahemslåntagare, begränsades som bekant till jordbrukslåntagare — kungl. kungörelsen den 17 juni 1932 (nr 247). Innehavare av bostadslån från egnahemslånefonden hava fortfarande höga utgifter för räntor å sina lån. Räntorna uppgå till för bostadslån, beviljade

a) 1905—1919, 3.6 %

b) 1920—1927, 4.75 »

c) 1928— 4 », vilken procentsats emellertid ökas till 5 % efter de fem amorteringsfria åren.

De skäl, som föranledde föregående riksdag till att sänka räntesatserna för jordbrukslån under rådande ekonomiska depression, torde numera mot bakgrunden av den bekymmersamma arbetslösheten inom snart sagt alla näringsgrenar göra nödvändigt, att staten beaktar jämväl bostadslåntagarnas svårigheter att åstadkomma de kontantutlägg, som erfordras för deras lån. För innehavare av bostadslån, som just försett sig med egna bostäder med hänsyn till arbetstillfällen i orten, är arbetslösheten mycket kännbar för en del av dessa låntagare. Även må uppmärksammas, att Kungl. Maj:ts proposition om stödlånemedel för innevarande år icke omfattar innehavare av bostadsegnahem, varför det är befogat, att bostadslån som utgår med högre ränta än 4 % måtte erhålla lindring under nuvarande svåra förhållanden.

Under hänvisning till det anförda och eljest kända förhållanden få vi härmed hemställa,

att riksdagen ville medgiva nedsättning för åren 1933 och 1934 av räntesatserna för bostadslån beviljade under år 1920—1927 och 1928 till att icke i något fall utgå med högre ränta än 4 %.

Stockholm den 21 januari 1933.

C. O. Johanson,
Huskvarna.

Arthur Gustafson
i Kasenberg.